

Aleg. 251.

S p r a w o z d a n i e

komisyi budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego co do odbioru zarządu funduszków indemnizacyjnych.

Wysoki Sejmie!

Sprawozdanie Wydziału krajowego o odbiorze zarządu funduszków indemnizacyjnych przekazał wys. Sejm komisyi budżetowej do roztrząśnienia i przedłożenia wniosków. Komisya spełniając to zadanie roztrząsnęła sprawozdanie Wydziału krajowego. Przekonała się z tego sprawozdania, iż Wydział kr. zanim przystąpił do odbioru zarządu funduszków indemnizacyjnych, wprzód baczył, aby wykonane były warunki ugody zawartej między państwem a krajem naszym w sprawie indemnizacyjnej. Odpowiednio warunkom tej ugody, Wydział kr. upoważniony uchwałą sejmową, podpisał 12 listopada 1890 r umowę z c. k. rządem regulującą stosunek skarbu państwa do funduszków indemnizacyjnych wschodnio-galicyskiego i zachodnio-galicyskiego, oraz umowę zawierającą warunki spłaty sumy 1,400.000 zł. w. a. należnej skarbowi państwa od tych dwóch funduszków. Gdy następnie odpowiednio warunkom ugody w sprawie indemnizacyjnej, krajowa Dyrekcyja skarbu z polecenia rządu wykreśliła sumę 75,172.560 zł. w. a. oraz sumy 16,800.000 zł. w. a., które to obie sumy zapisane były jako należne skarbowi od funduszków indemnizacyjnych wschodnio- i zachodnio-galicyskich, a natomiast zapisała sumy 4,875.000 zł. w. a. i 1,400.000 zł. w. a. jako należne skarbowi państwa od tych funduszków a względnie od kraju,—przystąpił Wydział kr. do odbioru zarządu funduszków indemnizacyjnych, który dotychczas sprawowało c. k. Namiestnictwo i Departament rachunkowy ministerstwa skarbu. Najprzód porozumiał się Wydział kr. z c. k. Namiestnictwem co do zasad, na podstawie których miał być przeprowadzony ten odbiór i zasady te zapisano w protokole obrad komisyi wyznaczonej przez c. k. Namiestnictwo i Wydział kr., a która się zebrała 21 stycznia 1891 roku. Ponieważ judykatura w sprawach indemnizacyjnych i serwitutowych pozostać musiała przy c. k. Namiestnictwie, przeto na tej wspólnej komisyi stanęła umowa, mocą której Wydział kr. zobowiązał się imieniem funduszków indemnizacyjnych wypłacać corocznie c. k. Namiestnictwu 5.000 zł. w. a. jako zwrot kosztów tej judykatury. Zobowiązał się także Wydział krajowy wypłacić c. k. Namiestnictwu kwotę 3.943 zł. 54 ct. jako zwrot wydatków poniesionych przez c. k. Namiestnictwo za trzechmiesięczny zarząd funduszami indemnizacyjnymi od 1. stycznia

do 30. marca 1891 roku. Obie te kwoty ciążyą na budżecie funduszków indemnizacyjnych. Następnie w dniu 30. marca 1891 roku Wydział krajowy przystąpił do odbioru majątku funduszków indemnizacyjnych oraz czynności kasowych i administracyjnych sprawowanych dotychczas przez c. k. Namiestnictwo jako Dyrekcyę funduszków indemnizacyjnych. W sprawozdaniu swoim Wydział krajowy wymienia kwoty w gotówce i w papierach wartościowych należące do każdego z trzech funduszków indemnizacyjnych, które odebrał z kasy głównej, a które wynosiły 109.707 zł. 35 ct. w. a. w gotówce, a 1,826.456 zł. 18 ct, w. a. w papierach wartościowych t. j. w obligacjach indemnizacyjnych i w karnetach Banku krajowego. Prócz tego odebrał Wydział krajowy zapas blankietów na obligacje, kupony, asygnaty rent, arkusze kuponowe za lata od 1884 do 1893, które pozostawały jeszcze z końcem marca 1891 r. w kasie głównej; dalej księgi kredytowe, likwidacyjne, wszelkie akta i rekwizyta kasowe należące do funduszków indemnizacyjnych; zaś z c. k. Namiestnictwa odebrał wszystkie księgi rachunkowe i akta indemnizacyjne z wyjątkiem aktów odnoszących się do judykatury w sprawach indemnizacyjnych, oraz urny z losami i sprzęty zakupione z funduszków indemnizacyjnych. W dniu 15. maja 1891 roku odebrał Wydział krajowy z ministerstwa skarbu księgi i akta relikwidacyjne.

Zarząd funduszami indemnizacyjnymi rozpoczął Wydział kr. z dniem 1. kwietnia. Załatwianie czynności tego zarządu urządził w ten sposób, iż oddział rachunkowy Wydziału kr. objął te czynności które w sprawach indemnizacyjnych załatwiał oddział rachunkowy Namiestnictwa i departament rachunkowy ministerstwa skarbu, zaś czynności kasowe objęła kasa krajowa. Ale pomimo tego okazała się potrzeba utworzenia oddzielnej kasy indemnizacyjnej a Wydział krajowy wydał instrukcyę oznaczającą, które czynności załatwia kasa krajowa jako główna kasa indemnizacyjna a które filialna kasa indemnizacyjna.

Wreszcie przedstawia Wydział kr. które czynności dotyczące się zarządu funduszami indemnizacyjnymi prowadzi oddział rachunkowy Wydziału kr., ilu urzędników wyznaczył Wydział kr. tak w oddziale rachunkowym, jak w obu kasach do załatwienia czynności połączonych z zarządem funduszków indemnizacyjnych.

Co się tyczy wydatków na zarząd funduszami indemnizacyjnymi Wydział krajowy przedstawia, że ponieważ załatwianie spraw indemnizacyjnych powierzone zostało w przeważnej części urzędnikom i funkcyonaryuszom płatnym z funduszu krajowego, przeto postanowił Wydział krajowy prowizorycznie, że fundusze indemnizacyjne obowiązane będą opłacać wszystkie remuneracje i dodatki, które przyznane zostały niektórym z urzędników zajętych w funduszach indemnizacyjnych już to z powodu pomnożonej ich czynności już to z powodu powiększonej odpowiedzialności, a także wynagrodzenia i płace tych pracowników, którzy przyjęci zostali celem zastąpienia ubytku sił w oddziałach rachunkowym i kasowym Wydziału krajowego. Dla pokrycia tych wydatków płynących z zarządu funduszami indemnizacyjnymi żąda Wydział krajowy kwoty ryczałtowej 22.500 zł., z którejby wypłacał najprzód przyznaną c. k. Namiestnictwu kwotę ryczałtową 5.000 zł. w. a. jako zwrot kosztów judykatury w sprawach indemnizacyjnych i serwitutowych, zaś kwotę ryczałtową 17.500 zł. w. a. pokrywałyby płace i wynagrodzenia urzędników zatrudnionych przy zarządzie funduszami indemnizacyjnymi.

Żądanie kwoty ryczałtowej 22.500 zł. dla pokrywania wydatków zarządu funduszami indemnizacyjnymi, kwoty wyższej o 2 500 zł. od sumy uchwalonej przez Wysoki Sejm na koszt zarządu funduszami indemnizacyjnymi w 1891 roku, uzasadnia Wydział krajowy tym ważnym powodem, iż z kwot wyznaczonych w budżetach funduszków indemnizacyjnych nie opłacał rząd urzędników departamentu rachunkowego w ministerstwie skarbu zajętych rachunkami relikwidacyjnymi, a powód ten uznaje komisya budżetowa słusznym. Jednak szczegółowego wykazu przedstawiającego płace i remuneracje urzędników krajowych i przyjętych do załatwiania czynności zarządu funduszami indemnizacyjnymi nie przedłożył Wydział krajowy w swoim sprawo-

zdaniu dla uzasadnienia ryczałtowej kwoty 17.500 zł., której żąda dla pokrycia tych płac i remuneracyj. Lecz na żądanie komisji budżetowej roztrząsającej budżet funduszków indemnizacyjnych na r. 1892 przedłożył go tejże komisji, która zbadawszy ten wykaz zaprojektowała w budżecie funduszków indemnizacyjnych oznaczyć na rok 1892 tę kwotę ryczałtową na 17.000 zł. i zamieścić w budżetach funduszków indemnizacyjnych.

Komisja budżetowa zważywszy: po 1sze że odbiór zarządu funduszków indemnizacyjnych przez Wydział krajowy, po spełnieniu przez c. k. Rząd pierwszych warunków ugody między państwem a krajem naszym w sprawie indemnizacyjnej jest koniecznym następstwem ugody w tej sprawie; po 2ie zważywszy, że sprawozdanie z zamknięcia rachunków z dochodów i wydatków funduszków indemnizacyjnych za r. 1891 i z ówczesnego stanu majątków dostarczy dopiero pewnych dat do zbadania czy kwoty w gotówce i w papierach wartościowych odebrane przez Wydział kr. jako własność funduszków indemnizacyjnych odpowiadają dokładnie majątkom każdego z trzech funduszków indemnizacyjnych i pozostałościom z rachunków z lat dawniejszych będącym w zapasach kasowych tych funduszków; po 3cie zważywszy, że w przedłożonym Wysokiemu Sejmowi projekcie budżetu wydatków i dochodów funduszków indemnizacyjnych na rok 1892 zamieszczono kwotę 22.000 zł. w. a. na wydatki na zarząd wszystkimi trzema funduszami indemnizacyjnymi w r. b. — komisja budżetowa po powyższych uwagach, wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o odbiorze zarządu funduszków indemnizacyjnych przyjmuje Sejm do wiadomości.

We Lwowie dnia 5. kwietnia 1892 roku.

Przewodniczący:
Dunajewski w. r.

Sprawozdawca:
Leon Chrzanowski w. r.

